

EEUWIGE WAARDEN IN DE WERELD EN IN HET AL

20 november 1953

Goedenavond vrienden.

Ik mag allereerst even vaststellen dat we met enige bezwaren te kampen hebben, aangezien ik ontdek dat de stembanden licht ontstoken zijn. We zullen proberen daaraan wat te doen in de loop van de avond. Voorlopig hoop ik dat u mij ook zo zult kunnen verstaan.

Allereerst dan de gebruikelijke waarschuwing: Wij zijn uit de aard der zaak niet wezens die het totaal van het Al en alle waarheden daarin kennen, en deze niet kennende, mogen wij voor onszelf geen aanspraak maken op enigerlei onfeilbaarheid, moeten wij integendeel zeggen, vrienden, wat wij u brengen is naar onze heilige overtuiging waar. Wij willen echter niet daaraan de conclusie vastknopen, dat u dit moet geloven; u bent volledig vrij in uw eigen opvattingen en we stellen er prijs op, wanneer u ons controleert, wanneer u tracht onwaarheden vast te stellen, om deze heel rustig dan naar voren te brengen. We zijn u zeer dankbaar wanneer u vooral zelf denkt. Alleen wanneer u zelf denkt, zelf worstelt met de problemen die in u leven, zult u uiteindelijk een oplossing kunnen vinden die voor u bevredigend en passend is. En slechts op deze wijze kunt u een hoger geestelijk bewustzijn en een gelukkiger leven, zowel op aarde als later in onze wereld, bereiken.

En dan heb ik een paar mededelingen voor u; ik schijn het nogal druk te hebben vanavond daarmee: allereerst de lezing die ik vanavond voor u uitspreek is het sluitstuk van een aantal onderling samenhangende lezingen, die wij tezamen hebben genoemd: een cyclus over de mens uit het verleden en van heden. Het zal u misschien niet zo vreemd klinken als daar dan de volgende week - te beginnen de volgende week - op volgt een cyclus die zich ook bezighoudt met de toekomst. De wijze van toekomst kennen, de mogelijkheden tot vaststelling van feiten in de toekomst etc., zult u eerst behandeld krijgen en daarna krijgt u dan het gebruikelijke vooruitzicht over het volgende jaar. Dan is besloten, dat die avond die georganiseerd wordt het dichtst liggende bij het Kerstfeest, zodanig zal worden ingericht, dat na behandeling van een onderwerp naar eigen keuze, door ons in de eerste helft, in de tweede helft de gebruikelijke jaarlijkse instraling van draagtekens zal plaatsvinden. U kunt hiervan dus nota nemen.

EEUWIGE WAARDEN IN DE WERELD EN IN HET AL

En dan kan ik eindelijk overgaan tot mijn eigen onderwerp. Ik geloof wel dat de meesten van u zo langzamerhand een klein begrip hebben gekregen van de eeuwige waarden die leven door de gehele wereld, door het gehele Al. En u zult hebben kunnen concluderen, hebben kunnen concluderen ook zelf, dat deze waarden in de mensheid op een bepaalde wijze praktisch onveranderd en onveranderlijk tot uiting komen. Wij hebben echter te maken, zoals u ook dat weet waarschijnlijk, met leidende krachten, krachten die te allen tijde zich bezighouden met het wel en wee der mensheid. We moeten heel goed begrijpen dat, ofschoon de mensheid eens deze figuren goden genoemd heeft, zij geen goden zijn; zij zijn en blijven, krachtens hun eigen wil en hun plaatsing in het Al, in de eerste plaats mensen. Deze mensen doen een werk dat o.i. althans, van zeer groot belang is. Zij stellen n.l. een arbeidsplan op, een werkverdeling, waarbij aan bepaalde rassen de gelegenheid wordt gegeven een zekere menselijke ontplooiing uit zichzelf geboren te doen worden.

Dat dit voor de mensheid niet altijd acceptabel is, dat is begrijpelijk, waar de mens behoudend is. De vernieuwingen die men tracht te brengen, zullen ook niet altijd volledig gelukken. Zo zouden wij dus kunnen noemen deze mensen: de politici van de geestelijke wereld.

Deze politici hebben natuurlijk gezorgd dat door alle eeuwen heen hun scholen bleven bestaan; daar hebben we ook de nadruk opgelegd. We hebben u erop gewezen hoe de mysterie-scholen altijd weer dezelfde achtergrond hebben, het décor verandert als het ware, maar de inhoud, de voorstelling zelf, blijft gelijk. Het eeuwige toneel van het leven is niet in staat om zich te veranderen. De mens van vandaag aan de dag kan geen genoegen nemen met een fantastische wereld, bevolkt met gnomen en elfen, waarin in elke boom een geest schuilt, waarin steeds weer geheimzinnige machten ingrijpen. Toch zijn deze dingen eens deel geweest van het mysterie en zij hebben hun doel inderdaad helpen bereiken. Op het ogenblik is het zo: uw wereld staat aan een keerpunt; dat heeft u zelf vastgesteld, dat hebben astronomen en astrologen u kunnen vertellen, dat bewijst de wereld u met haar verandering in eigen temperatuur, dat bewijst de reeks van onverwachte gebeurtenissen, die als middelpunt en kernpunt van deze tijd naar voren komt.

Wat moet deze tijd brengen? Wanneer zij alleen zou betekenen een vooruitgang van de stoffelijke welvaart der mensheid, zou het van geen belang zijn. Om goed te begrijpen wat zich afspeelt nu, moeten wij ons wenden nogmaals tot deze geheimzinnige heersers; ik kan ze niet anders noemen. Deze geheimzinnige heersers, gedeeltelijk levend in een stoffelijk lichaam, gedeeltelijk reeds ontworsteld daaraan, vrij dus, volledig vrij naar eigen keuze, hebben bepaald dat, wanneer een cyclus ten einde is, alle volkeren van een bepaald ras, deel moeten hebben gehad aan deze ontwikkelingscyclus en daarin hun eigen rol volledig moeten hebben uitgespeeld; zij moeten bovendien het aanzijn hebben gegeven aan een nieuw ras, een nieuwe wereldbeschouwing. Uw wereld, de Europese wereld is - dat kunnen we wel vaststellen - het dominerend punt, middelpunt geweest, van de menselijke beschaving in de afgelopen periode; zij heeft de technische ontwikkeling volledig tot stand kunnen brengen. Eeuwenlange voorbereidingen hebben gevoerd tot een technische vooruitgang in zo'n fantastisch snel tempo, in zo'n korte periode, dat in een enkele eeuw het aangezicht der aarde veranderde. Hiermee heeft het blanke ras op het ogenblik voldaan aan de hoofdeis. Men heeft de wereld de middelen in handen gegeven, waarmee deze wereld zelf nu zich kan ontdoen van alle beperkingen, van alle - vooral de levensstandaard betreffende - benauwenissen die een geestelijk leven onmogelijk maken.

Wat staat er echter tegenover? Om een technische ontwikkeling, zoals het Westen die tot stand bracht, mogelijk te maken, moest de mens zijn, niet alleen sterk individualist, maar ook sterk egoïst en avonturier. Wat blijkt ons nu? Het avontuur is overheersend geweest in de laatste 2000 jaar, het avontuur op wetenschappelijk gebied, uit de laatste tijd zo goed als de ontdekkingsreis naar onbekende oorden, de eerste omspanning van de wereld door een schip, de eerste ontdekkingen van nieuwe werelddelen. En al deze ondernemingen werden in de eerste plaats geleid door privébelangen. Ook uw wetenschap van vandaag aan de dag, dienend een staat en niet de mensheid, is nog een privébelang. Deze gezindheid echter gaat tot op een bepaald punt de goede kant uit. De meesters wisten dit, de heersers en raadsliden van deze wereld, en ze hebben haar bevorderd, maar er komt een punt, dat de zelfzucht en het egoïsme een grens trekken voor de mogelijkheid van de verdere ontwikkeling. Wanneer die grens, overschrijdend de technische ontwikkeling in verschillende van elkaar gescheiden gebieden, verder zou gaan, dan zou noodgedwongen daaruit de vernietiging van het menselijk ras plaats moeten vinden; dan zou, zoals het eerste mensdom ten onder ging, ook dit ras ten onder moeten gaan, deze wereld, en dat is niet de bedoeling.

Daarom is het noodzakelijk geacht, een verandering in tendens en inzicht teweeg te brengen. Dit nu kan slechts gebeuren door andere, op het ogenblik waarschijnlijk nog onontwikkelde of achterlijke volkeren naar voren te schuiven. Deze zullen met hun mythisch religieuze inslag, de techniek benaderend, een nieuwe levenshouding in de wereld moeten brengen, een levenshouding die verder gaat dan socialisme, die zuiverder menselijk blijft dan voor een communisme

mogelijk is, die meer aansprakelijkheid en verantwoording aanvaardt dan de vrije democratie, een levensrichting die niet gebaseerd is op alleen politieke, of alleen religieuze grondslag, maar die deze beide verenigt en deze beide verenigend, zich parende aan de ontdekkingen van de wetenschap, de wereld een nieuw beeld onthult.

De meesters - zo noemt men ze vaak, ofschoon ze zichzelf eerder zouden willen noemen, de oudere broeders - hebben dit gedaan. Door alle eeuwen heen is één van hun gebruikte symbolen geweest: de duistere grot, vanwaar de verlichte, neerdalend uit het licht, de mensheid opvoert tot aan de dag. De mensheid die in de mijngangen van een ongekend labyrint van de emoties verloren is geraakt. Er moet klaarheid, zuiverheid en waarheid komen. En hun decreet, dat zo vaak het beeld van de wereld veranderde, heeft ook vandaag aan de dag weer geklonken. Niet zullen het nu zijn de stormende horden van een Mongools volk, die de wereld te vuur en te zwaard vernietigend en plunderend maken tot één sidderende kluwen van wanhoop. Dat was eens goed, eens, toen de mensen getoond moest worden dat enige samenwerking altijd noodzakelijk is. Thans moet het anders gaan, en daarom heeft men krachten ontketend welke werking u nog niet kunt overzien. Welke deze krachten zijn en hoe zij werken en waarom zij op deze wijze worden aangewend, zal een collega van mij, speciaal daarin geschoold, u een volgende keer belichten. Ik voor mij, ik wil mij thans houden bij de vaststelling van dit feit.

En nu zult u zeggen: wat wilt u dan nog, wij die hier komen en met u spreken, wat wilt u dan met ons, wanneer wij als ras, als blank ras, onze superioriteit zodanig moeten gaan verminderen en moeten gaan zien verliezen, dat we op een gegeven ogenblik moeten zeggen: nu ja, wat zijn we eigenlijk nog? Eens waren we de meesters van de wereld, thans zijn we slaven. Dat is juist, dat laatste moet voorkomen worden. En daarom wil ik u een ander aspect belichten van deze meesters der wereld. Door alle eeuwen heen zijn er media's geweest, mediums, mensen die vanuit de geest beïnvloed, profeteerden, spraken, handelingen verrichtten. Er zijn perioden geweest dat zij de werkelijke leiders waren van een staat, er is een periode geweest dat ze heksen en tovenaars waren, vervolgd, stervend smartelijk op de brandstapel. Ze zijn er door alle eeuwen heen geweest. In de laatste tijd is men bezig om in een groot heir deze wezens bereid te maken, klaar te stomen als het ware, voor een nieuwe en belangrijke taak. We hebben nodig nieuwe spreekbuizen voor de meesters der wereld. Onze Orde zal daaraan zeer zeker meewerken, maar ook zij is op het ogenblik nog niet in staat om het absolute instrument af te leveren, dat moet opgebouwd, dat moet gevormd worden, dat is een kwestie van jaren.

Wat we wel doen en kunnen doen, en wat vele andere groepen met ons tezamen doen, op verzoek juist van deze leiders van de wereld, van deze aardse, stoffelijke belangen ook, is dit: wij trachten het peil van het geestelijk beleven der losgeslagenen, degenen die zelfstandig zoekende, niet meer in een kerk of een religie bevrediging kunnen vinden, het peil daarvan, het geestelijk peil te verhogen. Het peil, dat niet alleen mag zijn een filosofisch hoogstaand peil, maar een peil dat betekent een vergroting van inzicht, een verbreking van gezichtshoek ten opzichte van de wereld. De functies die deze geïnspireerden en beheersten op het ogenblik innemen in uw wereld, zijn betrekkelijk klein. Maar er is al eens een tijd geweest dat zij binnen de kerken een zichtbare, een kenbare band met het goddelijke vormden. Men zal mij toeroepen: dat is voor een christelijke maatschappij onaanvaardbaar. Ik zeg u het tegendeel, het is zeer zeker aanvaardbaar en het wordt ook al, zij het in het geheim, aanvaard. Want niet, let wel, buiten, geheel buiten een religieuze gebondenheid, ligt de uiteindelijke weg tot geestelijke vrijheid. Een zelfstandig aanvaarde gebondenheid voor hen die weten, een leidraad voor hen die nog blind zijn; dat is het doel.

Door alle eeuwen heen, vanuit een ver verleden, zijn het steeds de stemmen, de projecties, ja zelfs de stoffelijke vormen geweest van de meesters der wereld, die de mensheid hebben geleid. Hun namen zijn vaak vervormd ingegaan in de geschiedenis, ze zijn de geestelijke hervormers van het ene ogenblik en de grote heersers van het andere, maar ze zijn altijd de machten die staan als directe tegenstelling tot het demonische. Het demonische in de mens is het zelfzuchtige. Er is een voortdurende strijd tussen deze meesters der wereld en de zelfzucht.

De zelfzucht van de mens die demonen bouwt, machtiger dan voorstelbaar is voor een eenvoudig in de stof levend mens, krachten zo overstelpend groot, van een zo grootse invloed, dat men ze zou zien als werkelijke vorsten der duisternis en toch slechts bouwsels uit menselijk zelfzuchtig denken. Deze moeten verslagen worden. Men heeft meerdere malen hen toegelaten de wereld te betreden, toegelaten zeg ik u, men heeft hen over de wereld laten gaan als een vloek en een gesel van vuur, brengende de gevolgen van menselijke fouten in menselijke vorm, demonisch, ontstellend, een smartenkreet een gapende wonde voor de gehele wereld. En nog eens zal die macht zich moeten uiten, want het onzichtbare is niet te verslaan, dat weten wij nu. Men kan niet het onzichtbare demonische verslaan in de harten der mensen, zo lang als ze denken dat hun eigen belang gediend wordt door die kracht. Maar wanneer ze zelf lijden onder de zweepslagen van een bitter noodlot, door henzelf opgeroepen, dan begrijpen ze en dan zullen ze misschien - ofschoon langzaam en aarzelend - hun oude wegen verlaten.

In de mysteriën speelt altijd één punt de hoofdrol: de mens moet symbolisch sterven, hij moet de dood aanvaarden en overwinnen, hij moet als het ware symbolisch binnengaan in geestelijke werelden, ja, misschien magisch vrijgemaakt, zweven in sferen die nog niet de zijne zijn; hij moet worstelen met het kwaad en overwinnen, hij moet de wachtwoorden kennen die de poorten openen naar werkelijke vrijheid. De mensheid zal moeten leren de dood niet te vrezen. U mag, mijne vrienden, niet vrezen. Nog is er tijd, nog is het zwaard niet gevallen, nog is de laatste worp met de dobberbeker van het noodlot niet gedaan. U kunt, wanneer u niet vreest, wanneer u niet gejaagd wordt door angst en eigenbelang, uzelf in deze wereld redden. U kunt de demon verslaan voordat hij op de wereld zich zal uiten. En indien u - en met u de wereld - faalt, wanhoop dan niet; dan zal er misschien duisternis en dood zijn, misschien, maar zeker zal het kwaad aan zichzelf ten gronde gaan. Dat is de geschiedenis van de meesters der wereld.

U vindt me misschien wat vaag en u vindt dat ik te ver vooruitgrijp en niet ver genoeg terugzie. Welaan, eens hebben de meesters Alexander geleid, door de woestijnen naar een rasse opmars, totdat Alexander in plaats van krijgsman, werd tot egoïstisch potentaat. En toen was er geen Alexander meer. De verstrooide, treurende troepen zijn teruggekeerd naar het land hunner oorsprong. Zij zijn het geweest die de grenzen van Katha hebben beheerst en bewaard, opdat een oude beschaving niet ten onder zou gaan; zij zijn het ook geweest die diezelfde versperring hebben neergebroken toen de tijd daarvoor rijp was, zij zijn het geweest die mede hebben gewerkt aan het zenden van profeten. Zeker, de macht komt van God, maar, zo de macht van God komt en het woord van God, zo zijn er Zijn dienaren die zorgen dat er een lichaam is, bereid om te ontvangen die geesten, die zorgen dat de natuur zich buigt wanneer de uiting van het goddelijke tot noodzakelijkheid wordt. Ze brengen rijken tot stand en ze doen ze vallen. Verwaaid onder het zand der woestijnen liggen de oude, oude steden, waarin eens ook hun stem geklonken heeft en waarin eens de vermaanstem van de Eeuwige door hen tot aanzijn werd gebracht.

De Schepper is groot en Hij heeft veel van Zijn macht gegeven aan hen die zijn, verdedigers van het goed. Van het goed, dat betekent van het groter wordend bewustzijn, dat betekent ontkenning van de chaos, dat betekent de vervolmaking van het stoffelijk voertuig, totdat geest en stof gezamenlijk kunnen leven en uiten zich in een wereld vol van volmaaktheid. Zij zijn het, die zelf strevende naar de erkenning van het goddelijke, de mensheid voeren tot de hoge toppen van waaruit zij reeds een groot overzicht over de schepping verworven hebben. Begrijpt u hoe zij groot zijn, groot? En daarom geeft men hun de naam van meester. En toch zijn ze klein, want zij zeggen: ziet ik ben uw broeder, uw oudere broeder misschien, maar wij zijn gelijk, want we zijn geboren uit één geslacht, onze ziel is gekomen van één God, ons voertuig is geboren uit dezelfde materie.

Deze broeders, deze oudere broeders, vrienden, zullen u veel, heel veel zware taken en opdrachten geven, maar de grote taak, die zij zich door alle eeuwen heen gesteld hebben, is de taak ook die vandaag aan u gesteld wordt. Nogmaals: men mag niet vrezen, waar God de Schepper in Zijn onbegrensde bestaan, handhavende al het geschapene, ondanks de wisselende vorm.

In een eeuwigheid mag men niet vrezen, noch dood, noch lijden mag gevreesd worden; men mag alleen vrezen de onvastmoedigheid, de onzelfstandigheid die de mens steeds weer doet buigen tot het demonische, die mag men vrezen, en verder niets. De mens moet leren te aanvaarden, de mens moet leren te lijden en in het lijden een vreugde te vinden en een verheerlijking, de mens moet leren dat het niet te doen is de eeuwige raadsels zonder meer te ontsluiëren en ze op menselijke wijze te registreren, maar dat het wel mogelijk is om in zichzelf het goddelijk weten te dragen en de goddelijke kracht. Wij sporen u aan tot verdraagzaamheid door alle eeuwen heen is dit voor de mensheid een noodzaak geweest, verdraagzaam te zijn; wij sporen u aan tot lankmoedigheid tegenover uw vijanden, want ziet, uit haat wordt vijandschap geboren en vijandschap baart vijandschap tot in het oneindige.

Wij hebben u gezegd: "heb uw naasten lief", gij zult het moeten verwerklijken, wij kunnen het niet; wij kunnen u niet dwingen en regeren, wij kunnen u alleen de weg tonen. En wanneer het ons zou gelukken u die weg te tonen, zou veel onheil kunnen worden afgewend. Zoals geschreven staat: "de Heer heeft menige stad gespaard om enkele rechtvaardigen", en ook Sodom zou Hij gespaard hebben indien er slechts vijf waren, zuiver en rein van gemoed in deze poel van verdorvenheid. Gij kunt de rechtvaardigen zijn; gij kunt zijn één van die zuiveren, van die reinen, één van die God aanvaardende krachten, die bescherming betekenen voor al de mensheid die nog op het ogenblik is een duisternis van zelfzucht en wanbegrip.

We hebben getracht u door alle eeuwen heen de mens te tonen, op het meest verschillend gebied en het meest verschillend aspect. We hadden u nog meer te zeggen gehad, maar het was te onbelangrijk, en wij hebben het ter zijde gelegd. We hebben u getoond dat de mens kan en zal overwinnen wanneer hij niet bezeten wordt door vrees; dat in de mens machten leven die door de eeuwen heen ver uitgrijpen boven alleen maar het zuiver lichamelijke, de zuiver lichamelijke kracht, of het technisch vermogen van een menselijk verstand. Dat zult u begrepen hebben; we hebben getracht u aan te tonen, hoe altijd weer op het ogenblik dat het nodig is, dat de mens een weg vindt. We hebben zelfs getracht u aan te tonen hoe een beetje zelfspot, een beetje gezonde humor, voor de mensheid altijd een noodzaak was en dat de veredelende mens zichzelf veredelt, ook in zijn lach. Welaan, wij hebben het voor u gelegd; u hebt het kunnen horen, u hebt het kunnen lezen. Voor die, onder u, die verstaan kunnen en begrijpen, ligt de sleutel van de wereldmeesters klaar, het sleutelbegrip.

Het sleutelbegrip dat ik zou willen versleutelen in een kort woord: wie in zichzelf kent zichzelf, kent de wereld; wie de wereld kent beheerst haar. Beheerst u, gedragen door goddelijke liefde, gedragen door het edelste wat er kan leven in een mens, uw wereld, maar niet om er macht uit te gewinnen, maar om haar te dienen en te geleiden, dan zult u zijn de waardige voortzetting van deze oneindige reeks van geroepenen die uitgaan over de wereld, geholpen en geleid door de meesters die het lot van de wereld tot aan de voleinding trachten te voeren.

Ik dank u voor uw aandacht.

DE DAADWERKELIJKE BELEVING VAN HET GODSBEWUSTZIJN

Goedenavond vrienden.

(In de zaal wordt vermoed dat het Henri is)

Ja, neen, daar is hij niet weer. U laat zich door een oppervlakkige gelijkenis waarschijnlijk misleiden en dat is heel vaak bij de mensheid het geval, want om in de stijl te blijven van degene die u mij verdenkt te zijn, nietwaar, misleidt de mensheid het meest door dat wat zij denkt dat lijkt op lijden. Zij weigert het lijden te aanvaarden en zoekt daarom leiding, zo misleidt zij zichzelf.

Maar, het is mijn taak om uw eigen gekozen onderwerp te behandelen. Mag ik u verzoeken mij mede te delen welk dat is voor vandaag?

Reactie: De daadwerkelijke beleving van het Godsbewustzijn een noodzakelijke geestelijke hygiëne is met alle consequenties voor de persoonlijke gezondheid.

Antwoord: Nu, dan zou ik willen voorstellen om allereerst de zaak zuiver te stellen zoals ik dat zie. Het Godsbewustzijn betekent de aanvaarding van een geestelijke hygiëne, die ook voor het lichamenlijk welzijn noodzakelijk is. Is dat voor u aanvaardbaar, die dat onderwerp gesteld heeft?

Reactie: Ja, zeker.

Antwoord: Dan allereerst: wanneer ik mij bewust ben van God, dan moet ik dus aan God een zekere aandacht geven, dat is noodzakelijk. Terwijl per slot van rekening - er zijn zoveel mensen die hun aandacht, zelfs onverdeeld, kunnen geven aan een bericht in de krant, of een of ander begeerd voorwerp in een uitstallingskast - dat het zeer zeker mogelijk moet zijn om ook God die aandacht te doen geworden. God leeft in ons, zo is het noodzakelijk om in onszelf het goddelijke te zoeken. Wanneer wij dat doen dan gaan wij noodzakelijkerwijze uit van een Almacht die ook in ons tot uiting komt.

Als u het niet met mij eens is, dan kunt u dit heel rustig vertellen, hoor.

Wanneer ik nu geloof in een God, dan geloof ik dus in iemand die alles kan, alles geschapen heeft en alles is. Dat betekent dat ik voor mijzelf de werkingen van die God alleen maar moet zoeken, en ze erkennende in het totaal van mijn leven, voor mijzelf erkennen moet dat er niets is waarover ik bedroefd mag zijn in het onredelijke, dat er niets is waarover ik mij onredelijk mag ergeren, kortom, dat het eerste wat voor mij noodzakelijk is, is de aanvaarding van het onvermijdelijke.

Dit nu op zichzelf is reeds een begin van geestelijke hygiëne, want hierdoor wordt de verbittering in de mens ter zijde geschoven, in de plaats daarvan stelt men God. Wanneer ik God stel in de plaats van alle haat en alle verbittering en alle tweedracht, dan zal ik mij gesterkt voelen in mijn streven, want nu is een mislukking van een of ander streven, een of andere poging, voor mij een bewijs dat het goddelijke in mij nog niet wenst dat ik op een dergelijke wijze tot uiting en tot vervolmaking van mijn eigen ideeën kom; het bewijst mij dus dat er een andere - voor mij meer geschikte weg - moet zijn, want ik kan alle dingen verwerklijken, mits ik de juiste weg kies; deze juiste weg wordt mij door het goddelijke in mij, voorgeschreven.

Duidelijk en aanvaardbaar zover, ja?

Reactie: Ja?

Antwoord: Dan komen wij vanzelf tot het volgende punt: ik moet mij voortdurend hiervan bewust zijn. Om mij bewust te zijn van deze godskracht die zich in mij uit, zal ik noodzakelijkerwijze ertoe over moeten gaan, om in mijzelf en mijn eigen beleven deze God steeds terug te zoeken. Het tweede deel van mijn hygiëne, zoals het dan wordt genoemd, is dus noodzakelijkerwijs een onderzoek dat men het best eigenlijk elke dag kan doen, na afloop van de dag, waarbij men gaat zeggen: in hoeverre is in mijn leven vandaag het goddelijke in mij aan het woord geweest en in hoeverre heb ik eigenlijk zelf de zaak zelf meer bedorven? Dit leidt tot - wat ik zou willen gelijkstellen, om in het beeld van hygiëne te blijven - tot een geestelijke wassing, waarbij al het gedurende de dag geaccumuleerde, mentale vuil, wordt verwijderd; men staat weer zuiver en rein tegenover zichzelf. En dan kan men God gaan erkennen en begrijpen, want nu heeft men zichzelf geëlimineerd uit deze dag, al het slechte, en het onharmonische heeft men ter zijde gesteld, gezegd: dat mag niet meer, dat moet ik beter doen, dat zal ik moeten beheersen en dit moet mijn streven zijn voor de volgende dagen. Wat blijft over? De kracht die in mij leeft, de levende kracht des Gods.

Dan moet ik wel een ogenblik stil worden, ik moet mij een ogenblikje als het ware afsluiten; ik heb deze hele dag nagegaan, ik leg haar ter zijde, het is afgedaan. En ik vraag mij af: wat nu? Ik heb niets meer te zeggen en ik wacht tot God spreekt. God spreekt niet in mij als een

daverende stem, die als een soort geestelijke luidspreker bevelen en commentaren geeft. Maar God is een vrede in mij, een harmonie. En deze harmonie brengt mij een kracht die alle verloren gegane energie van die dag rijkelijk aanvult. Mijn geest - ik zou het willen stellen in stoffelijke vorm nu - mijn geest is rustig geworden. En deze rust betekent een volledige ontspanning van mijn lichaam; de jagende acties van het brein vallen langzaam stil, de onnatuurlijke spanningen van de dag flauwen af en de mens rust. In deze rust kan het lichaam zichzelf regenereren, kan zichzelf hernieuwd voorzien van die levenskracht die uit die bron, die men zo-even aanboorde in het geestelijk zijn en in het stoffelijk bewustzijn probeerde te benaderen, zo rijkelijk alle dag volledig tot u vloeit met een grote volmaaktheid. Dan hebt u eigenlijk niets meer te wensen, u slaapt.

En nu in deze slaap putst door u, juist door uw geestelijke instelling, de ritmes die de kosmos beheerst. U versmelt als het ware met het grote zijn en uw geest kan rustig dit lichaam alleen laten; niet langer bezwangeren droombeelden uw brein, het is rustig. Niet langer jagen of dringen de gedachten en pulseren nog onderdrukte hartstochten in uw lichaam; het is voorbij, het lichaam rust. En de geest - voor zich reeds vastgesteld hebbende de sfeer des lichts - kan, aarzelend misschien nog in het begin, opgaan naar de lichtende sferen, waar het "zijn" kracht en het "bewustzijn" wijsheid betekent. Dat lichaam dat moet gezond worden, dat lichaam dat wordt gewoon gepurifieerd, dat wordt gereinigd, het wordt als het ware gepurgeerd van alle slechte stoffen en krachten. Het lichaam hernieuwt zich, dat is begrijpelijk. Waar de geest rustig is en het lichaam gestimuleerd wordt tot juist functioneren, daar vallen veel van die kleine bezwaren, die toch het grootste gedeelte van de ziekten en kwalen bij de mensheid uitmaken, weg. Gezondheid, maar meer dan gezondheid: een groeiend besef van de factoren in het eigen-ik die niet goed, en van de factoren in het ik die wel goed zijn, daarmee een ontplooiing van steeds groter wordende geestelijke kracht, een voortdurend zelfonderzoek d.w.z. een scherping van de gave des oordeels, daardoor een zuiverder blik op de wereld en haar gebeurtenissen.

Begrijpt u wat het Godsbegrip en het Godsbesef voor u kan doen? Het kan u maken tot een harmonisch mens, het kan u reinigen van al die dingen die u eigenlijk zo lastig zijn, het kan u uit de ledigheid van het leven wegnemen, het kan u vervullen met nieuw leven, met moed, met kracht en het geeft u een doel. Daarvoor is God in ons. God is de kern van ons wezen, waar we ook zijn, in welke sfeer. Maar wanneer wij onszelf maar voortdurend belasten en beladen met alle afval en alle vuil van alle uitingen in onze wereld, dan kunnen we op het laatst God niet meer horen, dan worden we ziek; het is alsof alle aderen en alle poriën verstopt zijn, men heeft geen deel meer aan het kosmische, men is als het ware helemaal aan zichzelf overgelaten; hier en daar komt nog een klein straaltje kracht en dan is het afgelopen, zuiver begripsbesef is er niet. Ja, dan valt men terug tot een staat die soms het dierzijn niet slechts benadert, maar overtreft in het dierlijke. Dat betekent lichamelijk en geestelijk een heel eind naar de ondergang toeschrijven. Daarom is juist de geestelijke en mentale hygiëne zo nuttig en nodig. Maar deze heeft geen kracht, heeft als het ware geen voldoende werkingsmogelijkheid, wanneer wij niet als kernpunt steeds weer nemen het oneindige in ons.

En daarom zou ik willen zeggen: noodzakelijker dan al het andere is het om werkelijk in God te geloven en werkelijk op God te vertrouwen. Maar wanneer men dit, al is het dan maar tot het uiterste van eigen vermogen, heeft getracht te bereiken, dan is het noodzakelijk dat men z'n eigen geest zuivert, reinigt, dat men zich bewust tracht te worden van de invloeden die staan tussen geest en stof. Op een dergelijke wijze kan de mens geestelijk een bewustwording bereiken die alle beloften daaromtrent ooit ook maar gedaan, verre te boven gaan, omdat ze in woorden niet meer uit te drukken is in uw menselijke taal, zij betekent een geestelijke harmonie en een gezondheid die volkomen aangepast is aan de behoefte van de geest. En daarmee een werkelijke, zuivere en eerlijke levenshouding, een zuiver en geleid bestaan in harmonie, juist met de andere sferen en uiteindelijk het goddelijke in u, daardoor makende u tot een nieuwe kracht voor uw eigen wereld en het bewustzijn daarvan.

En dan hoop ik dat ik op die manier het onderwerp zuiver genoeg gesteld heb en toegelicht heb. Als u nog wat te vragen heeft daarover, dan ben ik gaarne tot uw dienst.

Reactie Leiding. Vriend, het is zeer naar genoegen behandeld.

Antwoord: Nu, in dat geval, vrienden, zal ik afscheid van u nemen. Ik laat u over aan de koffie, ja, en het medium aan z'n verkoudheid. Ik wens u allen nog een zegenrijke avond verder.

VRAGENRUBRIEK

Goeden avond vrienden,

We zullen dan beginnen met het beantwoorden van de vragen. U weet het, persoonlijke vragen mag ik geen antwoord op geven, andere vragen, zover als de kennis daarvoor aanwezig is of degenen die het weten bereikt kunnen worden. Dus, gaat uw gang.

Vraag: Volgens de Bijbel heeft Jezus gezegd: "Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij" Hoe moeten wij dit laatste: "niemand komt tot de Vader dan door Mij" opvatten?

Antwoord: Ik geloof dat wij dit op moeten vatten in deze zin: Jezus kan zich onmogelijk aanmeten een soort monopolie voor de hemelse zaligheid, dat is helemaal niet in overeenstemming met Zijn werk, met Zijn gedachte. Nemen wij dus aan dat Jezus spreekt als de persoon Jezus en in deze dan misschien ook als de persoon Jezus, Zoon Gods, dan zouden we hier te maken krijgen met een grove onrechtvaardigheid. Nu geloof ik wel dat u dit met me eens zult zijn, dat we dit Jezus niet kunnen verwijten.

Wat is echter het tweede aspect van de figuur Jezus? Dat is de Christusgeest. Wat is de Christusgeest? De Christusgeest is de geest van offering, die zichzelf offerend, vervullend de wil des Vaders, komt tot bewustzijn van en eenwording met de Vader. Als Jezus deze woorden als Christusgeest zegt, wel, dan ligt de oplossing voor de hand: eenieder die de eeuwige zaligheid, zoals we dat noemen nietwaar, het huis des Vaders wil betreden, kan dit alleen wanneer hij de grondwet vervult die gesteld is in het heelal voor de absolute bewustwording n.l. het aanvaarden van de last van het kruis, dragende dit in het bewustzijn waarin Jezus het gedragen heeft.

En dan wordt inderdaad voor ons allen aanvaardbaar en begrijpelijk: Ik ben het leven, de weg en de waarheid en niemand komt tot de Vader dan door Mij. Ik ben het leven, degene die alleen in zichzelf leeft is dood, want hij sluit zich van het heelal af. Dus, om te leven moet men deze Christusgeest in zich dragen. De weg, er is maar één mogelijkheid om tot bewuste ontwikkeling te komen en dat is door de offering van het stoffelijke "ik" en daardoor de bevestiging van de geestelijke waarden in het Al.

De waarheid; hoe kan iets waar zijn dat egoïstisch is en zich beperkt tot het eigen-ik? Dan moet altijd eenzijdig blijven. De waarheid echter moet universeel zijn. De waarheid kan alleen universeel zijn wanneer de Christusgeest, de dienende, offerende gedachte, die beheersend wordt voor het gehele zijn, de drager wordt van de persoonlijkheid. Het "niemand komt tot de Vader dan door Mij", heb ik hier al aangestipt en ik geloof dus dat ik de toelichting van deze vraag voldoende duidelijk heb gegeven. Bent u het er niet mee eens, dan kunt u er rustig op doorgaan.

Vraag: Welke zijn de krachten die een rol spelen bij overbrengen van magnetisme, van het ene individu op het ander, uitgedrukt in grootheden van energie, zoals die in de hedendaagse wetenschap gehanteerd worden?

Antwoord: Als we het direct moeten uitdrukken in straling, dan kunnen we zeggen dat het waarschijnlijk waarden zijn die liggen tussen een tien duizendste en honderdduizendste Ångström. Wanneer we het uit willen drukken in intensiteit en een vergelijking willen trekken bv. met Ampère, daarbij nemende dus een flux van stroom, dan zouden we dit uit kunnen drukken in zoiets van een vijftien tot twintig duizendste Ampère, bij een spanning van een zoveel miljoenste volt.

In werkelijkheid echter moeten wij ons bewust zijn dat deze elektrische vergelijking niet geheel opgaat, waar deze overbrenging een tevens stralend principe draagt en als zodanig enige overeenkomst vertoont met het gedrag der lichtpartikels bv. bij infrarood. Op een dergelijke wijze heeft u dus enige waarden; ik kan er zo niet direct andere bereiken, maar ik hoop dat dit voldoende is. Als u daar verdere toelichting over wilt hebben dan geeft u het mij op en ik zal het verder geven.

Vraag: Die toestroming van die energie, op wat voor wijze wordt die gemoduleerd? Deze energie die wordt ook in intensiteit geregeld. In welke periodieke variatie deze intensiteit overgebracht wordt. De vorige keer is hier op deze vraag geen antwoord gegeven en toen is gezegd: de volgende keer zal het nader beantwoord worden.

Antwoord: Ik zal het even voor u opvragen dan. Dan moeten de gegevens ergens liggen en dan krijgt u ze dus onmiddellijk. Maar we zullen even een andere vraag er tussendoor nemen, als u geen bezwaar heeft tenminste.

Reactie: Nee, gaat uw gang.

Vraag: Hoe komt het dat ik u gedurende het spreken in een soort lichtkrans zie gehuld? En dat ik onder uw spreken trillingen heb in mijn rechterarm, welke ik bijna niet kan onderdrukken. Het lijkt of ik dan gedwongen word een schrijfbeweging te maken.

Antwoord: Allereerst: Wanneer u licht ziet dan is dat een heel natuurlijk verschijnsel. U moet zich goed realiseren wat er hier gebeurt. Er concentreert zich hier op één persoon de aandacht van een totale zaal; deze aandacht wordt gedragen door een zekere emotionele toestand, hierdoor dus al een richten van kracht op de persoon van het medium. Daarbij komt bovendien nog de daardoor zeer versterkte werking van de eigen uitstraling van het medium, die gemoduleerd en gevarieerd wordt - daar hebben we de modulatie en de variatie ook alweer, ziet u - naar gelang de inspirator of bezitnemende geest, hoe u het uit wilt drukken.

Dit zou u dan moeten zien in verschillende lichtkleuren. En wanneer er sprake is van één persoon zonder meer, als een soort aura, een soort stralenkrans of stralend ei, uitgaande van de persoon van het medium. Wanneer er meerdere krachten gelijktijdig werkzaam zijn, kan het licht de vorm aannemen van verschillende bogen, die gestrekt zijn soms over een groot gedeelte van de oppervlakte der zaal. De kleur daarvan - en dan kunt u zich geloof ik verder hier of daar wel op de hoogte stellen, daar zal men u wel over willen inlichten - is de normale kleurduiding, die u ook krijgt bij Yoga-wetten bv. en als zodanig kunt u het karakter van het gebrachte en de daarachterliggende drijfveren, aan de kleur van de uitstraling vaststellen.

Dat is één punt.

Dan punt twee: schrijfkramp. Wel, ik neem aan dat u dan sensitief bent en dat deze sensitiviteit u bij een volkomen gevangen nemen van uw eigen aandacht, leidt tot een prijsgeven van een deel van uw eigen reactie en beheersingsvermogen. Deze trilling zal tot stand kunnen komen zonder meer, door het onbeheerst zijn van een deel van het zenuwstelsel en daardoor een automatisme. In een dergelijk geval zouden we te maken krijgen met een beving, echter niet met wat u zegt een uitgedrukte schrijfbeweging. Wanneer het echter een schrijfbeweging zou kunnen zijn, is het dus mogelijk dat een van de velen die hier aanwezig is, gebruik wenst te maken van uw laten we zeggen gebrek aan beheersing, om daardoor zichzelf een uitdrukingsmogelijkheid te verschaffen. U kunt de proef wel eens op de som nemen; gevaarlijk is het in geen geval. Maar mag ik u één raad geven? Probeert u dat schrijven in ieder geval te limiteren en laat u in geen geval dwingen, want als u dat doet, dan heeft u kans dat u uiteindelijk zover uw beheersing kwijtraakt, dat u er zelf slachtoffer van wordt; daar moet u erg voorzichtig mee zijn.

Voldoende beantwoord?

Reactie: Ik dank u zeer.

Antwoord: Ja, de modulatie die optreedt in de flux van magnetische invloeden, is niet definitief vast te stellen, daar ze van persoon tot persoon varieert. Ik heb daarover geen definitieve gegevens. Het spijt mij heel erg natuurlijk want, daar is een belofte niet vervuld. Geloof u het, wij zullen het heus verder nagaan en als we het definitief vast kunnen leggen, dan vertellen we het u. Maar het is beter dat ik u op het ogenblik dit zeg, dan dat ik u een onvolledig aantal waarden geef die op gissingen berusten en waarvan we voor de juistheid zeer zeker niet in kunnen staan. Ik hoop dat u het zult willen accepteren. Het spijt me wel voor u.

Reactie: Ik wil u alleen maar even zeggen dat dit buitengewoon belangrijk is, omdat wij bij bestrijding van bacteriële infecties en bij bestrijding van ziekten die ontstaan bij virussen, dat wij daar mogelijkheden hebben om, wanneer wij deze trillingsgebieden kennen om deze virussen te benaderen en eventueel de vorming van die virussen tegen te gaan. Dit zijn dingen, die zijn over het algemeen weinig onderzocht en het is van het allergrootste belang wanneer wij deze methoden hebben om specifiek tot de aanval te kunnen overgaan op micro-organismen die het leven van de mensen bedreigen. En daarom wil ik dat weten en is het natuurlijk van ontzaglijk belang, omdat hier zoveel naar middelen gezocht wordt om deze virussen te attaqueren en tot nog toe niet gevonden zijn.

Antwoord: Ja, in een dergelijk geval zou ik toch graag enige tijd willen vragen. Wanneer u iets dergelijks vraagt, dan moeten we wel heel zeker van onze zaak zijn, dat zult u begrijpen. En als zodanig zou het mij dan verstandiger lijken om een termijn te vragen van ongeveer, laten we zeggen, twee of drie maanden, waarin dan dit nauwkeurig kan worden nagegaan, opdat we u geen getallen of gegevens verstrekken die bij eventuele experimenten zouden leiden tot een schadelijke invloed op het weefsel zelf, wat niet vergeten mag worden.

Want een magnetiseur kan dit ook hebben; een magnetiseur kan bij het opbrengen van zijn invloed, wanneer hij persoonlijk tegengesteld is aan degene die hij behandelt, kan hij deze persoon ten gronde richten en in sommige gevallen zelfs bepaalde weefsels aantasten, de verzwakking en verslapping van weefsels tot stand brengen. En U begrijpt wel: als we u daar die middelen voor in handen zouden geven, zou het waarschijnlijk - neem ik aan - technisch mogelijk zijn om dergelijke waarden langs mechanische weg te produceren, niet zo volmaakt als dat door het menselijk lichaam kan gebeuren, vooral wanneer het beheerst wordt door een bewuste geest, maar toch in ieder geval voldoende om ermee te gaan werken, en als er dan schade van zou komen, dan zouden wij daar de verantwoording voor dragen.

Dus in dit geval ook: laat u mij twee of drie maanden de tijd. Ik beloof u dat ik na die periode persoonlijk, zoals ik hier deze vraag beantwoord heb, terug zal komen en u voor zal leggen wat wij op dit gebied gevonden hebben. Ik geef het dan over aan een afdeling voor onderzoek. Er zijn n.l. bij ons veel mensen die experimenteren in hoofdzaak, en wat wij als sprekers naar voren brengen is voor een gedeelte ook het resultaat van hun onderzoekingen en overweging natuurlijk. Dan zullen we het daar voorlopig dan even bij laten.

Reactie: Ik kan u wel zeggen: ik heb een dergelijk apparaat al gemaakt en in werking gehad, en het is natuurlijk wel belangrijk om daar precies een inzicht in te krijgen. De chemie die verschaft gegevens van de absorptie-energieën, die voor deze bouwsels aanwezig zijn, maar nu is de grote moeilijkheid dat wij de chemische opbouw en het onderling trilling verband van deze virussen nog niet kennen, en dat is natuurlijk van het grootste belang om dat wel te benaderen. Omdat wij op het ogenblik met elektronen-microscopen deze virussen pas ontdekt hebben en dat er geen sprake van is om langs een weg die ons de wetenschap biedt dit te benaderen; daarom had ik dat graag willen weten. Dus u begrijpt hoe op het ogenblik de stand van de wetenschap en de onderzoekingen is die ik gedaan heb en waarom het noodzakelijk is deze vreselijke ziekte van het mensdom af te wenden.

Antwoord: Ik beloof u alleen dat ik alles zal doen wat in mijn vermogen is om hier deze gegevens te verzamelen of te doen verzamelen, en dat ik, zodra ze mij ter beschikking staan, ze u mee zal delen. Echter alleen die waarden die mij volkomen juist bekend zijn krachtens onderzoek, definitief, de andere onder voorbehoud.

Laten we het daar dan voorlopig bij laten.

Vraag: Ik zou u graag enige vragen willen stellen over het z.g. "Evangelie der Waarheid":

1. Waarom spreekt men hierover als "esoterisch dus ketters"?

2. Wat is de betekenis van deze ontdekking voor de thans algemeen geldende opvatting?

Antwoord: Ik zou haast geneigd zijn om te zeggen dat hier een zeer grove verwarring optreedt, want als men "esoterisch" met "ketters" wil verwarren, dan geloof ik dat men het wezen van praktisch elke bestaande religie niet begrijpt. Elke godsdienst - ja, u moet mij niet kwalijk nemen dat ik daar even corrigerend optreed - elke godsdienst berust in haar wezen op een aantal esoterische beschouwingen, overwegingen en stellingen, die tot uitdrukking worden gebracht in de dogma's waarop een dergelijke religie wordt opgebouwd.

Het starre verband geldt dan ook alleen naar buiten toe, het werkelijk esoterische van de leer blijft over het algemeen in beperkte kring, waar het echter voortdurend verder wordt gebruikt om het eigen wezen tot betere ontwikkeling te brengen en daarna en naar aanleiding daarvan gaat men verder met stellingen voor te leggen aan de gelovigen, dus men is niet ketter wanneer men esoterisch is. De term "ketters" doet mij sterk denken aan bv. de R.K. Kerk, en ik zou dan zeer zeker de R.K. Kerk miskennen, wanneer ik haar esoterische waarden zou ontzeggen, vooral wanneer wij zien dat bepaalde orden, zoals Dominicanen, Benedictijnen, de Sociëteit van Jezus, in hun wezen berusten op esoterische waarheden.

Mag ik u erop attent maken dat één van de grootste esoterische schrijvers Thomas van Aquino is, dat de Nederlandse Thomas a Kempis met zijn "Imitatione Christi" tot stand heeft gebracht een werk van zuiver en rein esoterische waarde en inhoud. En nu ik dit gezegd heb, zult u misschien begrijpen dat een z.g. of werkelijk "Evangelie der Waarheid" nooit en te nimmer een algehele ommekeer kan betekenen. Het kan wel betekenen een grote omwenteling in de uitdrukkingvorm van bepaalde kerkelijke organisaties.

Maar welk evangelie of welk openbaringsstuk, of welke profetie ook, die esoterisch is in haar waarde, zal verwantschap vertonen met de bestaande levende geestelijke kerk en als zodanig door haar kunnen worden aanvaard. Wat het indirecte gevolg hiervan zou zijn echter, dat bij het veldwinnen van een dergelijke esoterische kern, geopenbaard in bv. een evangelie der waarheid, bij het normale volk de kerk langzaam en haast ongemerkt zal trachten zich aan te passen bij de stand van bewustzijn van de bevolking, zodat elke religieuze binding of organisatie voortdurend achter de ontwikkeling van het volk aangaat in zoverre het betreft haar uitdrukking van haar waarde in dogmatische en wetgevende vorm.

Heb ik daarmee voldoende dit probleem belicht dan, of zijn er nog vragen over?

Reactie: Leiding. Wie zwijgt stemt toe.

Vraag: Wordt via het medium een vraag beantwoord door een geest aanwezig in het hiernamaals of wordt deze vraag beantwoord door het medium sprekende in de geest van een nog levende persoon of, indien deze overleden is, in de geest van diens op aarde nagelaten werken?

Antwoord: Ik geloof dat de vragensteller zich niet goed realiseert wat hier gebeurt, anders zou een vraag als deze zeker niet gesteld worden, die eigenlijk een verzoek is om mijn eigen bestaan te ontkennen. Ik wens dus met nadruk te bevestigen: ik ben wat men noemt een geest d.w.z. ik leef niet meer in uw wereld, ik heb in uw wereld geleefd en ik spreek tot u via het medium waar ik mij niet in bevind, zoals u misschien zult denken, maar dat ik oversluis, daardoor afschermend en beïnvloedend bepaalde centra in de hersenen van dat medium. Op deze wijze uit ik mij dus.

Ik voeg hier echter bij dat, ofschoon bij dit medium dit zoverre mij bekend niet gebeurt, beïnvloeding door op aarde levenden, zeer zeker door ingewijden, mogelijk is en dezen op een dergelijke wijze zichzelf tot uiting kunnen brengen, zoals ik het op het ogenblik doe.

Ik wil dan verder opmerken dat wij inderdaad in vele gevallen ons zullen moeten beroepen op die kennis die op aarde aanwezig is of was en die voor ons vormen de concrete aardse feiten die wij uiteindelijk moeten gebruiken als ontleding van onze eigen theorieën en onze eigen sferen, zodat u zeer zeker vaak een bekende term of terminologie tegen zult komen, vaak een bekende stelling zult horen en alleen in het onderling verband dezer stellingen en theorieën aanmerkelijke verschillen op kunnen treden.

Ik hoop dat dit voldoende is.

Vraag: Indien iemand gewelddadig om het leven komt, is dat dan zijn tijd of is het toeval? Indien het toeval is, blijft zijn geest dan een bepaalde tijd aan de aarde gebonden of, indien het zijn tijd was, is dan bij de geboorte reeds bepaald hoe zijn einde zal zijn?

Antwoord: Bij de geboorte is over het algemeen vaststelbaar het ongeveer ogenblik van sterven; het kan niet op de minuut af bepaald worden. Dit betekent echter geen vaststelling van het stervensogenblik als een zekerheid, maar als een grote waarschijnlijkheid. De mens heeft een vrije wil en kan z'n eigen reacties t.o.v. de dingen veranderen. Wanneer hij gebruik maakt van de daarvoor geboden gelegenheid, zal hij het verloop van zijn leven en dus ook zijn ogenblik van sterven veranderen. Ja, het zou theoretisch mogelijk zijn het ogenblik van sterven praktisch onbepaald uit te stellen. Praktisch stuit het op enige moeilijkheden, dat zeg ik er meteen bij, maar theoretisch is het mogelijk. Dus dat is punt één.

Wanneer iemand nu door toeval om het leven komt, gewelddadig, en deze persoon heeft een rein en harmonisch leven gevoerd, dan kun je wel aannemen dat die persoon zich zeer snel los zal maken van de gebondenheid aan het lichaam, zelf geen schuld bewustzijn erkent ten opzichte van dat lichaam - want hij was er geen schuld aan dat dit einde kwam - en in een dergelijk geval dus heel rustig verder gaat te leven, alleen in een andere wereld, of in een ander bewustzijn als u het zo wilt noemen.

Wanneer echter de persoon zelf uitdrukkelijk en zeer groot de schuld heeft, zich daarbij bewust is dat het op zich laden van deze schuld betekent een onverantwoorde daad, dan zal over het algemeen de overweging van: hoe lang het leven dan wel had kunnen duren, bepalend zijn voor de binding van diens wezen aan de aarde voor ten minste de duur die normalerwijze het leven verder zou hebben geduurd tot het einde vaststelbaar door de geestelijk en lichamelijk gevolgde weg op het ogenblik dat deze dan zelf veroorzaakte dood, optrad.

Ik hoop dat het duidelijk is.

Vraag: Welke boeken zijn door leden van Uw Orde geïnspireerd?

Antwoord: Zolang ik geen machtiging krijg om die vraag te beantwoorden, zult u mij niet kwalijk nemen dat ik daarop geen antwoord geef. Wanneer op een gegeven ogenblik de werken bekend worden gegeven, en ik neem aan dat dat gebeuren zal, omdat één onzer broeders deze belofte met toestemming heeft gedaan, dan zal het zeker gebeuren, maar u moet mij niet kwalijk nemen dat ik mijn vingers daar liever niet aan brand.

Zijn er nog meer vragen? U heeft nu de gelegenheid hoor, als ik weg ben dan.....

Reactie: Leiding. Er wordt gezwegen in duizend talen zeggen ze wel eens.

Antwoord: Laten we liever zeggen: er wordt gefluisterd in het Nederlands.

Ja, vrienden, dan ga ik afscheid van u nemen en dan geef ik nog even vóór "Het Schone Woord" aan een andere spreker gelegenheid om zich nog een ogenblik te uiten.

Ik wens u dus allen verder een goedenavond.

HET WERK VAN DE ORDE

Goedenavond vrienden,

Waar op het ogenblik de mogelijkheid bestaat om nog enkele woorden tot u te richten, zou ik graag nogmaals uw belangstelling willen vragen voor het werk onze Orde. U moet goed begrijpen allereerst, wat eigenlijk onze Orde is. Wij zijn "Orde der Verdraagzamen" d.w.z. we proberen om datgene waartegen wij ons normalerwijze zouden verzetten, niet te verzetten, maar het te verdragen, in zoverre als het door ons als redelijk wordt erkend. Het is een poging dus tot zelfbeheersing.

Deze Orde bestaat in de geest al langere tijd en zij heeft zich geuit in verschillende centra op de wereld vanaf praktisch het jaar 1892. Hier in Nederland functioneert onze Orde in verschillende omstandigheden reeds vanaf het jaar 1920, praktisch. De eerste grotere bekendheid aan ons werk kon worden gegeven in Nederland in de jaren 1927 tot 1935. Wij trachten - ik geef u de gegevens over Nederland, niet over de andere plaatsen - wij trachten om zover als ons dit mogelijk is, u voortdurende voorlichting te geven, u in te lichten omtrent de vorderingen die op geestelijk gebied kunnen worden gemaakt, u in te lichten ook omtrent de verhoudingen op uw eigen wereld, in de hoop dat u door deze verrijking van uw kennis, zult kunnen komen tot een beter begrip vóór deze wereld.

Op grond hiervan zullen wij ons vaak wenden tot de semi-wetenschappelijke betogen die u van ons zult kennen. Wij stellen er prijs op niet te worden gezien en erkend als een Orde of vereniging van enigerlei zuiver religieuze aard. Wilt u zeggen "esoterisch" dan wil ik dit graag beamen. Ik kan echter niet zeggen: van religieuze of godsdienstige aard. Wij wensen aan eenieder zelf de vrije keuze te laten welke vorm van godsdienst en belijdenis hij voor zichzelf verkiest.

Wij trachten echter wel om u zoveel gegevens te verschaffen dat u binnen door uzelf gekozen perken en grenzen, kunt komen tot een beter begrip van deze wereld en van de mogelijkheden van een volgende. Om dit werk te doen, inspireren wij o.a.: sprekers, schrijvers, dichters, toonkunstenaars, staatslieden en politici, en verder al diegenen die voor ons op een bepaald ogenblik bereikbaar zijn en van wier werk wij kunnen verwachten een zekere kracht te zien uitgaan.

Wij beperken ons niet tot het werk alleen in de vorm van deze Orde. Wij geven overal vrijelijk en zover als in ons vermogen, hulp. Wij trachten overal te helpen een contact met onze wereld bv. tot stand te brengen, waar wij slechts overtuigd kunnen zijn dat een eerlijk streven naar bewustwording als grondslag en kern dient. De "Orde der Verdraagzamen" heeft in de tijd dat zij zich op aarde geuit heeft, allereerst in haar bestaan als geestelijke Orde haar ware betekenis. Zij is niet een Orde of organisatie van enigerlei stoffelijke aard of stoffelijk belang.

Wanneer wij ons tot u richten en u vragen om lid van onze Orde te worden, dan doen wij dit zeer zeker niet in de hoop een organisatie, in welke vorm dan ook, tot stand te zien komen; wij zouden dit zelfs ten eerste betreuren. De organisatievorm moet niet uitgaan boven datgene wat huishoudelijk, gezien de omvang van de belangstellenden die zichzelf als tot de Orde behorend wensen te beschouwen, noodzakelijk maakt.

Wanneer u echter deel uit wilt maken van onze Orde, zult u zich er bewust van moeten zijn dat er geen enkele methode bestaat om dit lidmaatschap te verwerven, behalve een zuiver geestelijke. Een geesteshouding uwerzijds die leidt tot verdraagzaamheid tegenover uw medemensen, die bevordert het dienen in naastenliefde. Wanneer u deze taak op u neemt, behoort u tot onze Orde en kunt u op haar bijstand rekenen, zelfs wanneer u het spiritisme - onder welke vorm wij ons eigenlijk uiten op het ogenblik - veroordeelt als werk des duivels.

Ik zeg dit er uitdrukkelijk bij, want uw oordeel heeft in deze generlei waarde, maar alleen de werkelijke toestand. En indien uw geestelijk streven rein is, doen de uiterlijke omstandigheden niets ter zake.

Wij hopen dat u in staat zult zijn voor uzelf en voor uw medemensen, te vormen een kleine, maar steeds krachtiger wordende bron van licht en vreugde. Licht door de helderheid, doorzichtigheid en waarheid van uw handelingen, daden en gedachten; dat u zult kunnen zijn een mens die zonder masker durft en kan leven, dat u zult zijn ook een grote steun doordat u, gevende voortdurend in naastenliefde, uw krachten, om anderen gelukkiger te maken, hen te voeren tot een beter geestelijk en lichamelijk welzijn, dezen geeft vreugde, geeft welzijn en zo in Uzelf ook tevens de vreugde scheppen.

En nu zult u mij misschien zeggen: maar als iemand dan helemaal niets weet van dit werk en er niet aan gelooft, gelooft aan God noch gebod, wat helpt het dan om deze mens wat gelukkiger te maken? Dat zal ik u zeggen: wanneer U deze mens gelukkiger maakt, dan zal hij tegenover de wereld - of zij tegenover de wereld - prettiger en vriendelijker staan, zal minder aanleiding geven tot haat, tot minachting, tot onverdraagzaamheid. En als zodanig zal dan indirect ook uw doel: verdraagzaamheid en groei van de broederschap onder de mensen, worden bevorderd.

Rest mij nog voor u vast te stellen dat wij generlei politieke overtuiging aanhangen, goedkeuren of afkeuren; dat wij overtuigd zijn dat, daar waar de mens goedwillend is, in elke uitdrukking dezer goedwillendheid iets goeds te vinden moet zijn. Wij zijn verder overtuigd dat de meest hoge en zuivere idealen, alleen dan waarde krijgen, wanneer de mens zelf ze uitdraagt zonder zelfzuchtige belangen op de voorgrond te schuiven.

Ik hoop u hiermee duidelijk te hebben gemaakt wat onze Orde is en wat zij doet. Ik vang nog één vraag op: "je hebt niets gezegd", zo denkt deze persoon, "over jullie zelf". Laat ik ook dit nog doen om volledig te zijn. Wij zijn over het algemeen personen die op aarde geleefd hebbende, om een of andere reden niet godsdienstig waren; wij zijn personen die geleerd hebben in te zien - in onze wereld - dat onze houding fout was. Wij hebben op grond van onze ervaringen en op grond van datgene wat wij hebben moeten leren en wat wij nu nog leren en kunnen leren, de overtuiging verworven dat het voor een mens onmogelijk is te leven zonder zijn God; dat het voor de mens verder onmogelijk is, te leven in een houding van onverdraagzaamheid, die is een tegendeel van ware naastenliefde.

En daarom komen wij tot u, hopende hiermee de gevolgen van onze eigen vroegere daden uit te wissen, hopende tevens hiermee bij te mogen dragen tot uw bewustwording. En daarmee dank ik u voor uw aandacht en geef het woord over aan de laatste spreker.

HET SCHONE WOORD

Goedenavond vrienden.

Ik mag voor u dan 'HET SCHONE WOORD' deze keer behandelen. Ik stel u voor te kiezen een poëtische behandeling. O ja, ik mag u daarbij natuurlijk nog vertellen dat het niet de bedoeling is om deze improvisatie nu plotseling iets van grote literaire waarde te maken; wij bedoelen eerder een uitdrukking van onze gedachten en gevoelens op een bepaalde wijze. En mag ik u dan verzoeken om vijf onderwerpen te stellen, voor elk punt van de ster die wij nog als symbool dragen één?

TOEVAL – OVERWINNING - DE MEESTERS – BEWUSTWORDING – LICHT

Het licht is de top, de bewustwording en de overwinning, de twee boven-polen; de beneden-polen, de meesters en het toeval. Want, waar de overwinning is het toeval of een gift van de meesters, daar is geen bewustwording. En wie zich niet bewust is kan het licht niet aanschouwen.

Is dat voor u voldoende als kern?

Reactie: Ja.

Rijzige, witte gestalten,
In Grieks wondergewaad,
Gaan door de hoge bergen
In de ijle luchten, vol staat,
Gebarend en sprekend.
De meesters, door wie het lot
Van de aarde wordt bepaald
En berekend, zo zegt de mens,
En hij voegt eraan toe:
Het toeval dat mij regeert
Is in werkelijkheid een kracht,
Door de meesters steeds beheerd.
Maar dat is niet waar,
Dat is dwaas, dat is dom,
Want mensheid, verwacht ge
Dat uw God het "waarom"
Heeft weggenomen uit uw leven?
De vraag, het streven?
Wanneer het toeval meester is,
Of meesters meester zijn,
Dan hoeft gij u niet meer
Te bekommeren om iets;
Laat het dan maar gaan.
Gij zijt zo klein en nietig,
Dan kunt ge hoogstens wat verdrietig
Zeggen: het noodlot heeft mij slecht beacht.
Maar wanneer gij zoekt uw kracht
In het zoeken naar bewustzijn,
Bewustwording van het bestaan,
Dan zullen langzaam maar zeker
U de ogen open gaan
En zult ge kunnen zien
Een waarheid, als een licht.
Dan wordt heel uw wezen, heel uw ziel
Op 't ene deel gericht
Dat God de mens gegeven heeft.
Daar kan geen toeval u ooit brengen,
Alleen de mens die streeft
Kan ooit het licht aanschouwen.
Dan zult ge nog lang moeten leven
En streven
En aan uw wezen moeten bouwen,
Voordat ge de overwinning kent.
En toch, gij zoekt het licht,
Overwinning is een vreugde
Maar tevens ook een plicht
Die u werd opgelegd.
Gij kunt u beklagen over 't toeval,
Het noodlot dat regeert,
Maar gij weet in uzelf toch
Zeker wel dat het niet juist
Is wat ge beweert?
Er is geen toeval,
geen noodlot meer,

Geen fatum, meester en heer
Van een wereld die bepaalt:
Deze keer gaat het goed en morgen
Gaat het verkeerd.
Wie dat beweert
Vertrouwt niet in zichzelf,
Ziet zichzelf als marionet,
Door vreemde, ongekende krachten
Op 's werelds schouwtoneel gezet.
Dwaasheid, waarom zou men trachten
Dan zichzelf te verbeteren?
Kan men verwachten van een marionet
Dat hij een hart heeft?
Kan men verwachten van 's noodlot
Speelbal, dat hij leeft en streeft
En gelooft en hoopt?
Wie zegt: het toeval regeert,
Die sloopt
Alle geestelijke waarden van de mens.
Het toeval, dat is een woord
Dat men overal bij de mensen hoort
Wanneer ze bang zijn te zeggen:
Zelf ben ik verantwoordelijk,
Zelf heb ik het gedaan.
En zijn ze ontkomen aan
D'r noodlotswaan,
Dan spreken ze van meesters
Die regeren met sterke hand.
Zeker, ze regeren de wereld,
Ze regeren uw vaderland,
Maar niet uzelf.
De meesters zijn krachten
Die geven u kracht
Wanneer ge ernstig strevend, tracht
Het licht te vinden.
Zij geven u inzicht, bewustzijn,
Zij geven u de kracht om de pijn
Te dragen van een bestaan
Dat vol van vragen,
Gewikkeld in de vreemde waan
Van zijn, u alleen laat, eenzaam,
Staande tegenover onoverbrugbare kloven
Van problemen.
Maar wilt ge de overwinning behalen;
Er is geen meester die geeft
U de zegekrans:
Er is geen toeval, geen lot,
Geen kansspel der eeuwigheid,
Maar alleen de strijd,
De eeuwige strijd
Tegen het ik, die eens tot
Overwinning voert.
Wanneer het inzicht is gekomen
De mens de kern van 't zijn beroert
En het licht ziet, de waarheid,
De kracht van 't heelal

De kern van den God
Die was, is en komen zal,
Die is de kern van alle zijn
En in ons wezen rust.
Dat is de verwinning,
Bereiken van een zekere kust
Nadat men tussen de rotsen
Charybdis en Scylla is gegaan,
Zijnde onverstaanbaar probleem
En bittere eigenwaan
Volbrengt ge uw tocht,
Tocht vol avontuur,
Dan wordt het licht een deel van uw zijn,
Is de duur van het bestaan
Niet meer te bepalen,
Vallen alle grenzen,
Alle hinderpalen voor het zijn.
Dat is een overwinning die men
Niet meer voor zichzelf behaalt,
Maar het is het ego dat staand
Tegenover God, in zijn egocentrisch
Denken faalt
En aanvaardt de goddelijke waarheid
Van al in al
Dat is het licht dat voor eenieder
Die eens geschapen werd daartoe
Komen zal.
Te strijden, te dragen
Eigen recht en eigen plicht,
Te dragen eigen last,
Dat is de taak u opgelegd.
De strijd die past
Bij 't menselijk zijn.
Ga dien weg en laat u leiden door de ster
De ster die zegt:
Vergeet wat vijandschap, onmenselijkheid
U eenmaal lijden deed,
U zegt: vergeet wat morgen dreigt.
Wees stil, o mens, wees stil;
Zoek naar bewustzijn van Gods kracht,
Vervul zijn wet, zijn wil:
Hebt uw naasten lief gelijk uzelf
En ook uw vijand.
Dan zult ge bereiken het licht
Dat is het Nieuw Jeruzalem
Voor al wat is 't beloofde land.

Ik dank u voor uw aandacht. Goedenavond.